

Yalnızken

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Vaiz 4:9–12, Flp. 4:11–13, 1Ko. 7:25–34, Mat. 19:8, Yar. 37:34, Yşa. 54:5.*

HATIRLAMA METNİ: “Sonra ‘Adem’in yalnız kalması iyi değil’ dedi, ‘Ona uygun bir yardımcı yaratacağım’” (*Yar. 2:18*).

Yıllar önce hayret verici fakat acı dolu bir öykü haber olmuştu. Genç bir kadın dairesinde ölü bulunmuştu. Ölümün kendisi yeterince feci olsa da, öyküyü daha da kötü hale getiren, kadının bulunmadan en az on yıl önce ölmüş olmasıydı. On yıl! Böylece, insanların haklı olarak sordukları soru şuydu: *Bu kadar kalabalık bir nüfusa sahip böylesine büyük bir şehirde, birçok iletişim aracına rağmen, evsiz olmayan bir kadın bu kadar zaman önce ölmüş olmasına rağmen nasıl oldu da bundan kimse haberi olmadı?*

Bu öykü gerçeğin uç da olsa bir örneği: bir çok insan yalnızlık çekiyor. 2016 yılında *New York Times* dergisinde “Araştırmacılar Yalnızlık Salgınıyla Karşı Karşıya” başlıklı bir makale yayımlandı. Sorun gerçek.

Biz insanlar, en başından beri yalnız olmak için yaratılmış değiliz. Aden bahçesinden beri, diğer insanlarla şu ya da bu seviyede birliktelik içinde yaşıyoruz. Tabii ki, günah geldiğinden beri hiçbir şey doğru gitmiyor. Bu hafta, belki hepimizin zaman zaman tecrübe ettiği, hayatın çeşitli evrelerindeki arkadaşlık ve yalnızlık konusunu işleyeceğiz. Hiç yalnız kalmadıysan, kendini şanslı say.

*27 Nisan Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Yoldaşlık

Vaiz 4:9–12 ayetlerini oku. Buradaki temel fikir nedir? Genel olarak hangi hayat ilkesinden bahsediyor?

Çok azımız yalnız başımıza ayakta kalabiliriz. Yalnız kalmaktan hoşlanan kişiler olsak bile, eninde sonunda biraz yoldaşlık ister, bununla da kalmaz, bilhassa ihtiyaç anlarında buna ihtiyaç duyarız. Gerçekten de biz toplum için, birliktelik için yaratılmışız. Özellikle de ihtiyaç anlarında kendilerine teselli veren ve destek olan yakın aile fertlerine sahip olanlar ne kadar da şanslı.

Maalesef, kilisemizde, iş yerlerimizde, yaşadığımız toplumlarda, sadece ihtiyaç duyduklarında yardımını isteyecekleri değil, günün sonunda iki laf edebilecekleri kimsesi bile olmayan kişiler var. Yalnızlık hissi her an gelebilir. Bekâr bir adam “Benim için en zor gün Pazar günü” diyor. “Hafta içi çevremde işyerindeki insanlar var. Sebât günü kilisede insanları görüyorum. Fakat Pazar günü yapayalnızım.”

Hepimiz, özellikle de yalnızlık içinde olduğumuz bir dönemden geçiyorsak, aşağıdaki ayetlerden hangi ilkeleri öğrenebiliriz? *Yu. 16:32, 33; Flp. 4:11–13.*

Evet, biz Hristiyanlar olarak sadece Allah gerçeğine değil, aynı zamanda Allah’la paydaşlıkta bulunabilme gerçeğine sahibiz. Gerçekten de, Allah’ın bize olan yakınlığından rahatlık bulabiliriz. Fakat Allah’ın Aden bahçesinde Adem’e olan yakınlığı, Rabb’i “Adem’in yalnız kalması iyi değil” (*Yar. 2:18*) demekten alıkoymadı. Yani Allah, günah tarafından zarar verilmemiş bir dünyada Kendisiyle birliktelikte olan Adem’in bile insanlarla yoldaşlığa ihtiyacı olduğunu biliyordu. Öyleyse biz, diğer insanlar, yoldaşlığa daha ne kadar çok ihtiyaç duyuyoruz.

Ayrıca, etrafta çok insan var diye bir kişinin yalnız olmadığını sanmamaya dikkat etmeliyiz. En yalnız insanların bazıları, çoğu zaman diğer insanlarla iletişim içinde oldukları büyük şehirlerde yaşıyor. Diğer insanların bedenleriyle çevrilmiş olması, bir kişinin kendisini yalnız, yabancılaşmış ve arkadaşlığa muhtaç hissetmeyeceği anlamına gelmiyor.

Bir kişinin kendisini yalnız, yabancılaşmış, ötekileşmiş, ya da sadece konuşacak kimsesi olmadığı için kırgın hissettiğini anlamak her zaman kolay olmuyor. Kim olurlarsa olsunlar, böyle insanlara karşı temkinli bir şekilde daha hassas olmayı nasıl başarabilirsin?

Bekâr Hayatı

Genç bir kadın evli olmamanın faydalarını anlatıyordu: “İki kez çalışma alanında hizmet etme şansına sahip oldum ve hiç tereddütsüz kabul ettim.” Ailesi olan evli biri böyle bir karar verirken biraz daha fazla zaman ayırmak zorunda kalırdı, çünkü bu karar sadece kendisini değil eşini ve çocuklarını da ilgilendirir.

Pavlus’a göre bekâr kalmak için iyi sebepler neler? 1Ko. 7:25–34.

Birçok kişi evlenmenin Allah’ın kendileri için isteği olduğunu düşünür. Ne de olsa, “Adamın yalnız olması iyi değildir” (*Yar. 2:18, KM*) dememiş miydi? Fakat Kutsal Kitap’ta evlenmemiş kişilere birçok örnek mevcut, herkesin en büyük örneği İsa Mesih de dâhil olmak üzere.

Yeremya’ya evlenmemesi söylenmişti (*Yer. 16:1–3*); bu, tarihsel bir durumla ilgili verilen bir karardı. Bu yasağı hiç kalktı mı bilmiyoruz, fakat Yeremya’nın bekârken büyük bir peygamber olduğu açık.

Ayrıca, eşi aniden ölmüş olsa da, Hezekiel’in medeni durumu da çok önemliymiş gibi görünmüyor. Hezekiel’in yas tutmasına bile izin verilmedi ve Rabb’in ona verdiği göreve devam etmesi istendi (*Hez. 24:15–18*). Hoşea peygamberin de evliliği bozuldu, fakat hizmetine devam etmeyi başarabildi. Öykü bize çok garip gelebilir, fakat Allah Hoşea’ya, kendisini başka bir erkek için bırakacağını bildiği halde, bir fahişeye evlenmesini söylemişti (*Hoş. 1–3*). Geriye baktığımızda, Allah’ın İsrail’e ve bize karşı olan tek taraflı sevgisini tasvir etmeye çalıştığımızı görebiliriz, fakat örnek ders olmak Hoşea için son derece zor ve acı verici olmuş olmalı.

Bu örneklerin her birinde, medeni durum asıl mesele değildi. Allah kişinin dürüstlüğüyle, itaatiyle ve Allah’ın kendisinden söylemesini istediği şeyi söylemekteki becerisiyle ilgileniyordu. Biz de hayatımızın tanımlayıcısının medeni durumumuz olmadığından emin olmalıyız. Bugün bize evlenmeden tam olmayacağımızı söyleyen pek çok ses olacaktır. Pavlus onlara şu cevabı verirdi: “Bu çağın gidişine uymayın.” Bunun yerine, “bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı’yi hoşnut eden birer kurban olarak sunun” (*Rom. 12:1, 2*).

Kilise üyesi olan ya da olmayan bekârlara hangi pratik şekillerde hizmet edebilirsiniz?

Bir Evlilik Bittiğinde

Günahın (fiziksel acı ve ölüm dışında) insanlığı perişan ettiği tüm yollar arasında, günahın yıkıcı sonuçlarına aileden daha çok maruz kalmış ne vardır ki? “Bozuk aile düzeni” diye bir kavram neredeyse gereksiz. Hangi ailenin düzeni bir dereceye kadar bozuk değil ki?

Ölüm dışında bir ailenin tecrübe edebileceği en zor şeylerden biri de boşanma. Bu korkunç deneyimden geçen insanlar her çeşit duyguyu yaşıyorlar. Bu duyguların birincisi ve en yaygın olanı da muhtemelen üzüntüdür ki, kişiye göre değişmekle birlikte, üzüntü hissi farklı yoğunluklarda birkaç aydan birkaç yıla kadar sürebilir. Bazıları korku duyabilir; bilinmezlik korkusu, ekonomik kaygılar ve durumun üstesinden gelemeyecek olma korkusu. Bazıları bir bunalım, öfke ve evet, yalnızlık döneminden geçebilir.

Aşağıdaki ayetlerden boşanmayla ilgili hangi geniş ilkeleri çıkarabiliriz? *Mal. 2:16; Mat. 5:31, 32; 19:8; 1Ko. 7:11–13.*

“Kilise, Mesih’in kurtuluş işinin bir aracısı olarak, üyelerine tüm ihtiyaçları için hizmet etmeli ve herkesi olgun bir Hristiyan deneyimi içinde büyüyecekleri şekilde beslemelidir. Bu özellikle, üyelerin evlilik gibi tüm hayatlarını etkileyecek kararlarla ve boşanma gibi sıkıntılı deneyimlerle karşılaştıkları zaman geçerlidir. Bir çiftin evliliği yıkılma tehlikesi altındaysa, eşler ve onlara kilisede veya ailede hizmet edenler tarafından, hasarlı ilişkilerini onarmak için ilahî ilkelere uygun olarak uzlaşmalarını sağlamak amacıyla her türlü çaba gösterilmelidir (*Hoş. 3:1–3; 1Ko. 7:10, 11; 13:4–7; Gal. 6:1*).

“Üyelere güçlü bir Hristiyan ailesinin gelişiminde yardımcı olabilecek kaynaklar, yerel kilise veya diğer kilise örgütleri aracılığıyla temin edilebilir. Bu kaynaklar arasında: (1) nişanlı çiftler için yönlendirme programları, (2) evli çiftler için ailelerine ilişkin öğretim programları ve (3) yıkılan aileler ve boşanan kişiler için destek programları yer alır.”—*The Seventh-day Adventist Church Manual [Yedinci Gün Adventist Kilisesi Yönetmeliği]*, 19. baskı (Nampa, Idaho: Pacific Press Publishing Association, 2016), s. 161.

Bir boşanma yaşayan bir kişiye pratik olarak ve onu yargılamadan hangi şekillerde yardımcı olabilirsin?

Ölüm ve Yalnızlık

Bir keresinde birisi şu soruyu sormuştu: Ölüm konusu bağlamında, tavuklarla insanlar arasında ne fark var? Cevap şu; ölümlü olan tavuklardan farklı olarak, yine ölümlü olan biz insanlar öleceğimizi *biliyoruz*. Tavuklar bilmiyor. Yaklaşan ölümümüzü bilmemiz bizim şu an nasıl yaşadığımızı önemli ölçüde etkiliyor.

Bildiğimiz gibi, evlilik de dâhil tüm ilişkiler, eninde sonunda en büyük düşmanımız ölüm tarafından sona erdiriliyor. Birliktelik ne kadar yakın olursa olsun, büyük sevgiye, derin yoldaşlığa, birlikte geçirilen zamana rağmen, insanlar olarak biz (tavuklardan farklı olarak) ölümün eninde sonunda (daha önce İsa dönmediği takdirde) geleceğini ve o geldiğinde tüm ilişkilerimizin sona ereceğini biliyoruz. Bu, ilk gınahtan beri bizim kaderimizdi ve İsa dönene kadar da öyle kalacak.

Kutsal Kitap Adem'in mi yoksa Havva'nın mı önce öldüğünü bize söylemiyor, fakat hangisi olursa olsun, özellikle de her şeyden önce ölümün hayatın bir parçası olmaması gerektiği düşünüldüğünde, geride kalan için çok acı verici olmuş olmalı. Önceki bir derste gördüğümüz gibi, tek bir yaprağın ölümü bile yas tutmalarına neden olduysa, eşinin ölümüyle geride kalanın neler yaşadığını kim bilir?

Sorun şu; biz ölüme o kadar alışmışız ki artık kanıksıyoruz. Fakat aslında biz insanların ölümü asla tecrübe etmememiz gerekiyordu. O yüzden, bugün bile onu anlamakta güçlük çekiyoruz ve aslında çoğu zaman anlamıyoruz.

Aşağıdaki ayetler ölümle ve insanların onunla nasıl mücadele ettiğiyile ilgili bize ne öğretiyor? *Yşa. 57:1; Va. 21:4; 1Se. 4:17, 18; Mat. 5:4; 2Sa. 18:33; Yar. 37:34.*

Hepimizin hem kendi ölümümüz gerçeğiyle, hem de sevdiğimiz kişilerin, hatta belki en yakın yoldaşımızın ölümü gerçeğiyle yüz yüze olduğumuza şüphe yok. O yüzden, er ya da geç, birçoğumuz yaşamımızdaki birinin ölümüyle gelen bir yalnızlık dönemini, yalnızlık mevsimini tecrübe edeceğiz. Bu zor ve acı verici; böyle zamanlarda Allah'ın vaatlerini talep edebiliriz ve çoğunlukla etmeliyiz. Sonuçta bu günah, ıstırap ve ölüm dolu dünyada elimizde başka ne var ki?

Bir sevdiğini kaybettiği için yalnızlık çektiğini bildiğiniz kişilere kiliseniz nasıl yardımcı olabilir?

Ruhsal Olarak Bekâr

Yedi yıldır evli olan Natalie isminde bir kadın, bir arkadaşının davetiyle kentindeki Yedinci Gün Adventist kilisesinin müjdeleme toplantılarına katıldı. Öğrendiklerinden ikna olan Natalie, yüreğini Mesih'e teslim ederek yeniden doğuşu tecrübe etti ve –kocasının, anne–babasının, kayınvalidesiyle kayınpederinin, hatta komşusunun sert itirazlarına rağmen– Yedinci gün Adventist Kilisesi'ne katıldı. Ayrıca yaşam tarzını da, mümkün olduğu ölçüde, yeni kabul ettiği imanına göre düzenledi.

Tahmin edeceğiniz gibi, büyük tepkiyle karşılaştı; “Evlendirken ben buna imza atmadım. Sen bambaşka bir insan oldun, ben eski seni geri istiyorum” diyen ve haklı olan kocası durumunu iyice zorlaştırıyordu.

Natalie yıllardır imanla dolu bir hayat yaşamak için mücadele ediyor. Evli olsa da, “ruhsal olarak bekâr” diye tanımlayabileceğimiz kişilerden.

Kendini ruhsal olarak bekâr hissedebilecek kişiler için aşağıdaki ayetlerde hangi cesaret verici sözleri buluyoruz? Yşa. 54:5; Hoş. 2:19, 20; Mez. 72:12.

Tüm dünyada, kilisemizde “Natalie'ler” mevcut. Erkek ya da kadın, bu insanlar evli olmalarına rağmen kiliseye yalnız ya da sadece çocuklarıyla birlikte geliyorlar. Başka bir inançtan biriyle evlenmiş olabilirler. Ya da belki onlar kiliseye katıldıklarında, eşleri katılmamıştır. Ya da, evlendiklerinde ikisi de kilise üyesiyken, biri şu ya da bu sebeple üyelikten ayrılmış, gelmeyi kesmiş ve hatta belki imana düşman kesilmiş olabilir. Bu erkekler ve kadınlar kiliseye yalnız gelip ibadetten sonraki yemeğe yalnız başlarına katılıyor, ya da kilisenin mesaj iletme veya sosyal faaliyetlerine tek başlarına gidiyorlar. Kilisenin hizmetine, eşleri kendileri gibi düşünmediği için, mali olarak istedikleri seviyede katkı sağlayamadıkları için üzülüyorlar. Evli olsalar da, ruhsal olarak dul ya da bekâr gibi hissediyorlar.

Muhtemelen hepimiz kilisede böyle insanlarla şu ya da bu zaman tanıştık, bilin ki onların bizim sevgimize ve desteğimize ihtiyacı var.

Kilise ailesi olarak biz, aramızdaki ruhsal bekârlara yardım etmek için pratik olarak neler yapabiliriz?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Çağların Arzusu* kitabında 829-835. sayfalardaki Babama ve Babana bölümünü ve *Elçilerin İşleri* kitabında 42-50 sayfalardaki Ruh Armağanı bölümlerini oku.

Vahiy 4-5 bölümlerinin mesajı, özellikle dünya'nın tarihinin sonuna yakın zamanda yaşayan Allah'ın halkı için çok önemli. Ruh'un Pentekost'taki gelişimi müjdenin tüm dünyaya vaaz edilmesinin başlangıcını oluşturdu; Odağındaki mesaj da Rahip ve Kral olarak Baba'nın sağında yüceltilmiş olan İsa ile ilgiliydi. İsa hakkındaki bu gerçek, ilk Hristiyan inancının yüreği (*İbr. 8:1*) ve vaazlarının köşe taşıydı (*Elç. 2:32-33; Elç. 5:30, 31*). Ayrıca onların şevki, imanlarının kaynağı ve zor yaşam şartlarında, zulüm altındayken cesaretleri (*Elç. 7:55, 56; Rom. 8:34*). Sonuç olarak onların vaazına bir çok kişi cevap verdi. O zamandan beri, Kutsal Ruh'un hizmeti aracılığıyla, Allah'ın krallığı kendisini açıkça ortaya koydu ve koymaya da devam ediyor.

Asla unutmamalıyız ki ancak iyi olan Mesih'te kurtuluş haberi insanların kalplerine ulaşır onları dönüştürebilir ve sonsuz müjdenin Allah'tan korkma, O'nu yüceltme ve O'na ibadet etme çağrısına cevap vermeye yönlendirebilir. Bizim tek umudumuz göksel tapınaktaki Rahibimiz ve Kralımız olan Kurtarıcımız'dadır. O, Halkıyla birlikte ve en sonuna kadar da onlarla olacak (*Mat. 28:20*). O, geleceği Ellerinde tutuyor.

O yüzden biz de müjdenin ruhunu aklımızda tutmanın, son mesajı kayıp ve ıstırap içindeki insanlığa vaaz etmekte tam başarı sağlayacağını asla unutmayalım. Vaaz ettiğimiz hiçbir şey çarmıh ve onun Allah hakkında öğrettiğinden daha önemli değil.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Kiliseniz aranızdaki yalnızların ihtiyaçlarına karşı daha duyarlı olmayı nasıl öğrenebiliriz?
- ❷ “Bunu ihtiyacım olduğu için söylemiyorum. Çünkü ben her durumda eldekiyle yetinmeyi öğrendim” (*Flp. 4:11*). Pavlus'un buradaki sözlerinin genel bağlamını oku. Bunları kendimize uygulamayı nasıl öğrenebiliriz? Aynı zamanda, bu ayeti gerçekten acı çeken birinin durumuyla ilgili olarak okurken neden çok dikkatli olmalıyız?
- ❸ Derste, hayatınızda çok yalnızlık çektiğiniz bir dönemle ilgili konuşun. Sana ne yardım etti? Seni ne incitti? Başkalarına yardımı olabilecek ne öğrendin?

Bölüm Başkanı Babasını Vaftiz Etti

Andrew McChesney tarafından yazılmıştır.

Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin Güney Asya-Pasifik Bölümü başkanı Samuel Saw, babasıyla ilişkisi olmadan büyüdü.

İkili, kendi ülkeleri olan Myanmar'da asla beraber zaman geçirmediler. Birşeyler hakkında hiç konuşmadılar.

“Bana asla sarılmadı,” dedi Samuel. “Ben babası olmayan bir çocuktum.”

Dedesi ve ninesi tarafından yetiştirilen Samuel, bir Adventist okulunda okumaya gitti ve Myanmar'ın başkenti Yangon'un 140 mil (225 kilometre) batısında bulunan 280.000 kişilik bir şehir olan Myaungmya'daki Myanmar Birliği Adventist Semineri'nden bir pastör olarak mezun oldu. Nüfusun sadece yüzde 4'ünün Hristiyan olduğu güneydoğu Asya ülkesinde kilise işi zorluymdu. Budistler nüfusun yüzde 90'ını, Müslümanlar ise yüzde 4'ünü oluştuyordu.

Bir pastör olarak, Samuel bir çok insana “Sesinizi Hristiyan olmayan ailelerinize ve diğer akrabalarınıza duyurun.” dedi. Ama asla kendi babasıyla temasa geçmedi.

Samuel evlendi, iki çocuğu oldu ve Tayland, Singapur ve Filipinler'de pastör ve kilise yöneticisi olarak görev yaptı.

Güney Asya-Pasifik Bölümü'nün yönetici sekreteri olarak görev yaparken Samuel, babasını düşünmesini sağlayan haftalık dua seanslarına katıldı. Çocukluk hikayesini konuşmacıyla paylaştı ve iki adam birlikte dua etti.

Konuşmacı, “Babana ulaşmalısın,” dedi.

Samuel ona güç vermesi için Tanrı'ya dua etti. Babasını düşünmek ona acı veriyordu ve onunla bağlantıya geçme arzusu yoktu. Dua etmeye devam etti ve beklenmeyen gerçekleşti. “Ben kendi babamı o 76 yaşındayken vaftiz etme ayrıcalığına eriştim” dedi Samuel.

Samuel hala babasının ardından ne dediğini hatırlıyor.

“Oğlum,” dedi yaşlı adam, “Elimde bir şarkı kitabı ve Kutsal Kitap ile kiliseye giden bir Hristiyan olmak istiyorum. Lütfen bana bir şarkı kitabı ve Kutsal Kitap al, böylece ben de onları kiliseye götürebileyim.” Samuel, babasının vaftiz tankının suyundan çıkışını ve kollarıyla kendisini sarışını hatırlayarak duygu yoğunluğuna boğuldu.

“O an, hayatım boyunca bana ilk defa sarıldığı andı” dedi.

Samuel, 2016'da, Myanmar'la beraber 14 ülkeyi kapsayan Güney Asya-Pasifik Bölümü'nün başkanı seçildi ve insanların acıdan ve üzüntüden kurtulmak için Tanrı'dan yardım istemeleri gerektiğini savunuyor.

“Bizler Tanrı'nın değiştiren gücü olmadan sadece normal insanlarız ama O'nun gücüyle, dünyaya bir farklılık olabiliriz.”